

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1127/2025
07.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Петрић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „Бетон-Инвест-градња“ д.о.о. са седиштем у Шиду, чији је пуномоћник Стеван Лазић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1062/24 од 18.09.2024. године, у седници одржаној 07.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1062/24 од 18.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1062/24 од 18.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1062/24 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Шиду П 64/24 од 03.06.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да отклони недостатке и то: поправка конструкције крова ради заштите од атмосферских падавина, поправка на покривачу кровне равни на источној страни стамбено пословне зграде у Улици ... бр. .. у Шиду, да омогући проветравање и вентилацију санитарног чвора уградњом вентилационог канала и поставком вентилатора у стану број .. евиденциони број .. у згради у Улици ... бр. .. у Шиду, као и поправку оgrade на тераси-анкерима на начин ближе описан у изреци и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 143.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев применом правила о одговорности продавца за материјалне недостатке ствари (чл. 478 – 500. ЗОО), будући да је, тужилац као купац са туженим као продавцем закључио уговор о купопродаји стана у мају 2019. године, да је Стамбена заједница зграде у којој се стан налази исте године обавестила продавца о постојању материјалних недостатака и да је, до подношења тужбе у овом спору, надлежни инспекцијски орган наложио туженом да наведене недостатке уклони, што он није учинио. Сходно наведеном, као и да се недостаци састоје у некавалитетној градњи конструкције крова, неадекватно осигураној огради на тераси стана и одсуству вентилационог канала у санитарном чвору, закључак је суда да у конкретном случају описани недостаци нису могли остати непознати туженом. Због тога је применом члана 485. ЗОО суд оценио да тужилац није изгубио право на правну заштиту траженом чинидбом – уклањањем наведених недостатака и да је без утицаја да ли је као купац обавестио продавца о скривеним недостацима у року од осам дана од дана када је открио исте, односно да ли је протекао рок од шест месеци од предаје (чл. 482. ЗОО), јер протеком рокова, тужиочево право као купца да тражи заштиту од материјалних недостатака ствари, није престало.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основном, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наиме, спорно правно питање - губитак права купца да тражи заштиту од материјалних недостатака ствари због протеча рокова, није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у том смислу одговарају и усклађени су важећим тумачењем права и владајућим правним схватањима у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Пресуда Врховног суда Србије Прев 51/2004 од 30.06.2005. године коју ревидент прилаже, није донета у истој чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе нити новим тумачењем права. Због тога је применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду у смислу дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није

дозвољена ни као редовна.

Одредбама члана 468. ставова 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је у поступку у спору мале вредности, јер вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби (80.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, због чега је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер нису били потребни у ревизијском поступку, те је на основу члана 165. став 1. у вези са чл. 154. и 155. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић